

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt II. Quænam sit Noxista Obscura, per quam se Anima ad Vnionem
diuinam pertransisse decantat; & quæ sint ipsius causæ, declaratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

fenstram (quæ est Priuatio omnium Appetuum suorum sensitiuorum, in quantum vniuersas mundi res exteriores respiciunt, necnon rerum omnium suæ carni acceptabilium, ac etiam voluntatis suæ delectationum purificatio) esse egressam. Quæ omnia in hac sensus Purgatione perficiuntur: quam obrem etiam dicit, se domo suâ iam tranquillatâ, quæ est sensitiua eius pars, exiuisse: sopitis videlicet iam in illa vniuersis Appetitibus suis, & vicissim se quoque illarum respectu, iam consopitâ remanente. Nec enim aliter à pœnis anxietatibusque Appetituum quispiam erui potest, antequam mortificentur illi, sintque consopiti. Et hoc innuit, cum dicit, se felici sorte potitam, exundo absque vllâ notâ, nec à quopiam deprehensam. Hoc est, absque eo, quod aliquis carnis suæ, vel alicuius alterius rei Appetitus, illum à suo exitu præpedire potuisset, idcirco etiam se fortunatam adstruit, quod noctu exierit, priuando nimirum illum DEVS omnibus Appetitibus, quæ res erat illi noctis instar. Hæc itaque fuit fors eius fortunata, quod DEVS illam in hac Nocte collocârit. Vnde tot in illam bona promanârunt, & in quam minimè illa ad eodè perfectè ingredi sciuisset: nemo siquidem per seipsum se ab Appetitibus euacuare ac eliberare valet, vt ad vniõnem diuinam tendere possit. Hæc summam est huius Cantus dilucidatio. Nunc quemlibet versum, singillatim, quæ ad institutum nostrum spectabunt proponendo, explanabimus.

CAPVT II.

Quanam sit Nox ista Obscura, per quam se Anima ad Vniõnem diuinam pertransisse decernat; & quæ sint ipsius causæ, declaratur.

QVADAM NOCTE OBSCVRA.

TRes ob causas dicere possumus, transitum hunc ad Vniõnem diuinam,

Noctem Obscuram nuncupari. Prima ex parte termini, à quo Anima recedit, desumi potest: debet enim expoliari priuarique Anima Appetitu gustus, seu delectationis omnium mundi rerum, quas possidebat, quod per earum abnegationem fieri debet. quæ res est noctis instar omnibus Appetitibus, sensibusque humanis. Secunda huius appellationis causa, ex parte modi seu viæ, quâ Anima ad hanc vniõnem proficisci debet, petenda est; quæ via est fides, intellectui humano noctis instar obscura. Tertia causa à termino, seu scopo ad quem tendit, id est, à DEO ipso desumenda est: qui cum incomprehensibilis sit, & in immensum cuncta excedat, potest in hoc mortali vitæ statu, Animæ Nox Obscura appellari. Per has igitur tres Noctes transeundum est Animæ ad diuinâ vniõnem aspiranti. Harum Noctium figura fuerunt, tres illæ noctes, de quibus in Tobie libro legimus, quas Angelus transeundas Tobie iuniori mandauit, antequam sponsæ copulareretur. Tu autem cum acceperis eam, ingressus cubiculum per tres dies continens esto ab ea.

Prima nocte præcepit ei, Piscis iecur igne cõburere, quod cor affectibus obnoxium, rebusque mundanis affixum representat, quod ad hoc, vt iter in DEVM auspiciari possit, cõburandum repurgandumque est diuini Amoris igne, ab omnium creaturarum affectionibus. Quâ in purgatione effugatur Dæmon, qui dominatum in Animas, delectamentis temporanearum & corporearum rerum affixas exercet.

Secunda nocte, ad sanctorum Patriarcharum consortium, qui sunt Patres fidei, admittendum fore dixit Angelus. Primâ siquidem nocte, quæ est omnium obiectorum, quæ subijciuntur sensibus, priuatio, transactâ, confestim in secundam noctem ingreditur Anima, sola remanendo in fide nudâ, directioni gubernatio-

Per tres Noctes Animam transiendam ad Diuinam Vniõnem.

Tob. 6. 19.

et tunc eius solius subiecta. fides enim sub nullum cadit sensum.

Tertiã vero nocte, prædixit Tobia Angelus, eum benedictionem (quæ est DEVS) consecuturum, qui secundã nocte, quæ est fides, intercedente, ad eò intimè occulteque communicatur Animæ, ut quamdiu communicatio hæc fit, DEVS sit Animæ obscurior Nox cæteris duabus, quemadmodum iam exposuimus. Hæc verò tertiã nocte transactã, videlicet cum hæc DEI communicatio in spiritum perficitur; quod ut plurimum fit, manente in maximis tenebris Animã, continuo sequitur vnio cum sponsã, quæ est DEI sapientia. Quemadmodum etiam Angelus Tobia nunciãrat: eum nocte tertiã euolatã, sponsæ in timore Domini copulandum: qui DEI timor, cum perfectum sui statum adeptus est, amorem quoque DEI includit, quod accidit, cum transformatio Animæ in DEVM perficitur, amore. Quæ omnia ut liquidius constent, de quacunque istarum causarum, singillatim agemus. Animaduertendum tamen est, tres dictas noctes, vnã solã noctem esse, in tres partes distributam. Prima enim quæ est sensus, confertur primæ parti noctis naturalis; cum nimirum omne visibile obiectum visui subtrahitur. Secunda, quæ est fidei, mediæ nocti comparatur, quæ omninò obscura est. Tertia tandem nox, quæ est DEVS, vltimæ noctis parti seu auroræ similis est, cui immediatè solis lumen succedit.

CAPVT III.

De prima nocte huius causa, priuatione videlicet Appetitus in rebus omnibus Tractationem incipit.

*Priuatione
Appetitus
Nox dicitur.*
Appellamus hoc loco, Noctem, Priuationem gustuum, seu delectamentorum Appetitus, respectu rerum omnium. Sicut enim nox nihil aliud est, quàm

Lucis priuatio: & consequenter obiectorum omnium, quæ illã interueniente videri possunt, quæ etiam ob causam, visiva facultas remanet in tenebris, nilque operatur: eodem prorsus modo mortificatio Appetitus, nox Animæ dici potest. Dum enim ipsa gustibus Appetitus, in rebus omnibus sese spoliat; idem ei est, ac in tenebris, atque absque vlla re, remanere. Sicut enim visiva potentia, mediante luce nutritur, ac in varijs obiectis visibilibus partum inuenit; deficiente verò luce, hæc quoque cessare necesse est; ad eundem modum Anima, mediante appetitu nutritur, & quasi pascitur vniuersis rebus, quas medijs potentijs suis delibare potest. Mortificato verò Appetitu, non ampliùs Anima recreatur vel reficitur gustu, seu sapore omnium rerum; remanetque hac ratione secundum Appetitum in obscuritate, & sine aliqua re.

Exëplis omnium potentiarũ, rem hanc illustremus. Dum Anima priuat Appetitũ suum vniuersis illis, quæ sensui Auditus aliquam delectationem adferre possunt; respectu huius potentia, remanet Anima in tenebris, & omni re destituta. Simili modo abnegans gustum omnium earum rerum, quæ sensui visus possunt esse iucundæ; secundum hanc quoque potentiam remanet Anima in tenebris & sine vlla re. Et idem affirmari de cæteris sensibus potest. Ita vt Anima quæ abnegauerit repudiaueritque gustus seu delectamenta rerum omnium, per mortificationem Appetitus in illis, dici poterit, quasi in Noctis obscuritate versari, quæ nihil aliud est, quàm vacuum quoddam, seu exinanitio illius, respectu cunctarum rerum. Cuius rei ratio seu causa est: nam vt Philosophi asserunt, statim ac DEVS Animam corpori infundit, est illa velut quædam tabula rasa, in qua nihil prorsus depictum, reperitur: & nisi sensuum ministerio ali-

Az quam

*Exëplis
res hæc de-
claratur.*

*Cur pri-
uatio Ap-
petitus nox
dicatur?*

B.
Ioaannis
à Cruce

Opera
mystica
NVI
124